

REDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrisorile nefrancoate nu se
 primesc.
 Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiunea în
 Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
 în Viena: la M. Dukas Nachf.,
 Nux. Augenfild & Emerico Les-
 ner., Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Oppelk.
 în Budapesta la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Julius
 Leopold (VII. Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garmond pe o coloană 10
 bani pentru o publicare. Pu-
 blicări mai dese după tarifară
 și învolantă. — **RECLAMĂ** pe
 pagina 2-a o soră 20 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXVIII.

„GAZETA“ iese în de-care și
 Abonamente pentru Austria-Ungaria:
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 Nr. 11 de Duminecă 4 cor. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 Nr. 11 de Duminecă 8 fr. pe an.
 Se primumă la toate ofi-
 cile poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30. etagiu
 I.: Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. — Un esem-
 plar 10 bani. — Atât abona-
 mentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 161. Brașov, Sâmbătă 23 Iulie (5 August). 1905.

Aparițiuni simptomatice.

În viața politică și de partid ma-
 ghiară se petrec de un timp încete
 lucruri, ce merită să fie fixate pen-
 tru a-se înțelege cu atât mai bine
 stadiul în care a ajuns ați politica
 supremațiilor noastre.

La ordinea zilei sunt două lu-
 cruri, cari deși la aparență par a nu
 avé vre-o însemnătate deosebită, to-
 tuși în timpul în care se petrec și
 în chipul în care se manifestă, agită
 opinia publică maghiară și inspiră
 ôre-care neîncredere și temere diri-
 guitorilor coalițiunei opoziționiste.

Un grup destul de marcant din
 sinul partidului liberal, condus se
 vede de nemulțumirea față cu atitu-
 dinea echivocă a partidului în mo-
 mentele aceste de crasă, s'a întrunit
 alaltăieri în conferență și după o dis-
 cuție mai lungă a decis să ia poziție
 față cu crisa constituțională actuală.
 Unii din oratorii conferenței au ac-
 centuat necesitatea de a rupe lăgă-
 turile cu partidul liberal de până a-
 cum și de a forma un nou partid,
 care „să salveze“ basa de la 67.
 Alții au fost de părere, că un astfel
 de exod n'ar fi oportun, cu atât mai
 puțin ar fi politicesce justificată cre-
 area unui nou program, séu alipirea
 de vr'un alt partid 67-ist. Lucrul cel
 mai cuminte ar fi — după aceștia
 — a se aștepta desfășurarea eveni-
 mentelor.

Conferența s'a încheiat fără a-se
 lua o hotărâre definitivă, și acesta mai
 ales și din motivul, că cei vr'o trei-
 decî de deputați liberali, cari consti-
 tue grupul malcontenților speră să
 atragă ulterior pe partea lor grosul
 partidului. Spre scopul acesta ei au
 decis să convôce o nouă conferență
 pe ziua de 17 August, în care să se
 decidă asupra sortii partidului. S'a și
 ales o comisiune, care să redacteze o
 declarațiune-proiect, pe care să o pre-
 sente conferenței spre desbatere și
 primire.
 Ziua de 17 August va fi așa-dér

o și însemnată nu numai în viața
 partidului liberal, ci și în istoricul cri-
 sei politice-ungare, ce dăinuiesce de
 atâta vreme. Credința generală, în urma
 conferenței de alaltăieri este, că la 17
 August se va enunța desființarea ca-
 drelor actuale ale partidului și se va
 forma un nou partid, „partidul cen-
 trului“, pe bazele programului de până
 acum, dér nu sub conducerea conte-
 lui Tisza, ci a lui Carol Hieronymi.

Intr'aceea baronul Banffy lucrază
 pe capete, ca să atragă și grupeze în
 jurul séu pe acei membrii ai partidului
 liberal, cari sunt pe panta de a provo-
 ca disolvarea partidului. Intr'un dis-
 curs, ce l'a ținut alaltăieri în aduna-
 rea de constituire a „noului partid“
 în Buda-veche, Banffy n'a scăpat pri-
 lejul de a-și exprima sentimentele de
 prietinie față cu elementele „patrio-
 tice“ ale liberalilor, invitându-i să in-
 tre în tabăra lui și sub steagul pro-
 gramului séu. Veniți, veniți! le dice
 Banffy, căci bucătura pe care ați pier-
 dut'o, curând póte să vé cadă éráși
 în gură, decât vé veți alătura și grupa
 sub stégul partidului meu, partidul
 viitorului.

Merită a-se releva în același timp,
 că Banffy a ținut să dea de astă-
 dată un ghiold partidului poporal. A
 dis, că acest partid reprezintă o di-
 recțiune politică confesională, care nu
 concordază cu interesele bine price-
 pute ale țării. A mai dis Banffy, că
 el și ceilalți liberali nu pot să mérégă
 în aceeași direcție cu partidul popo-
 ral, deși recunosc, că și ei fac parte
 din coalițiune și că nu le ignorază
 concursul în lucrarea pentru „con-
 struirea statului maghiar în direcție
 liberală și democratică“.

Acest pasagiu din vorbirea lui
 Banffy a produs sânge réu la mem-
 brierii partidului poporal, cari impută
 „factorului prin fapte“ (Banffy), că nici
 după nume măcar nu cunósce leali-
 tatea față cu partidele, cari fac parte
 din coalițiunea în al cărei comitet di-
 riguitor se află și fostul pașă dela
 Bistrița-Năséud.

Încet încet intriga și neînțele-
 gerile par a-și face intrarea în sinul
 coalițiunei, și cine scie decă până la
 tómnă — căci tómnă se numără bo-
 bocii — lucrurile nu vor lua o în-
 torsătură cu totul nouă în raporturile
 dintre cei cari compun ați coalițiunea
 și cari umblă în ruptul capului să
 ajungă odată ei la ôlele cu carne ale
 stăpânirei.

Orî cum ar fi și orî ce ar aduce
 viitorul, momentele ce le-am relevat
 mai sus sunt tot atâtea aparițiuni
 simptomatice în desfășurarea actuală
 a crisei, aparițiuni ce denotă în ace-
 lași timp și gradul mare de nervosi-
 tate și impaciență, ce a cuprins pe
 cei cari se cred chemați a dirigu
 destinele acestei țări.

Causa noastră națională și deputații noștri naționali.

(Urmare.)

Națiunile pentru aceea au represen-
 tanți, ca și prin ei să dovedéscă, că sunt
 conscii de vitalitatea rasei lor, de tenaci-
 tatea simțământului național și de ade-
 vărul, că fie o măsură politică de ori-ce
 natură, se sdröbesce și se prăbușesce prin
 forța acestor doi factori de căpetenie în
 lupta politică dintre deosebitele națiuni.
 Vitalitatea rasei și tenacitatea simțămên-
 tului național ai Irlandezilor au triumfat,
 cu tóte unelirile Marei-Britanii. Ce i-a
 folosit Marei-Britanii măcelurile dela Drogheda
 și Wexford, crușimile lui Cromwell,
 sistemul de opresiune și persecuțiune
 decretat de Marea-Britanie, un sistem în-
 fâm despre care un mare bărbat de stat
 engles s'a pronunțat, că: »este un cap de
 »operă a perversității omenesci, atât de
 »mult se pare a fi construit cu artă și cu
 »iscusință spre a oprima, sérăci și degrada
 »un popor, spre a dejosi în el natura ome-
 »nescă« (Burke)?

Terminii fiziologici: vitalitatea rasei,
 tenacitatea simțământului național, sunt
 admisi în istoria antropologică a națiunilor
 ca terminii adecvați abstracțiunilor
 de domeniul istoriei politice: dor și forță
 de libertate, de independență și de viață

națională, cari tóte se reasuméză în no-
 țiuinea juridică politică a autonomiei po-
 litice. De aici urméză, că numai aceia sunt
 reprezentanți legitimi, credincioși, adecă
 adevérați, ai unei națiuni, cari sciu apreția
 în mod scientific necesitatea autonomiei
 politice naționale, recunosc și apéré în-
 dreptățirea la autonomie a națiunilor, și
 cari nisuesc a combate pe dușmanii lor și
 a convinge omenimea întregă cu armele
 spiritului și ale argumentelor despre ade-
 vărul ideilor lor. Așa vrednici represen-
 tanți au avut Irlandezii, de es. O. Connell
 și Parnell, doi lucéferi ai lor și ai omeni-
 mei. Aceștia au combătut și au convins în
 parte pe Englesi, deși sunt înduşmăniți de
 mórte, și au făcut'o acesta chiar în par-
 lamentul engles fiind insultați adeseori în
 mod marșav, condamnat după merit în
 istoria mai nouă a civilizației.

Intr'adevăr, în împrejurările noastre
 specifice nu scie omul, care este mai mare
 păcat politic: a fi lipsit de tot de caracter
 politic, orî a avé un caracter politic slab.
 Esemplele elocvente ale istoriei luptelor
 politice irlandeze dovedesc, ce marî in-
 genii, cu câtă abnegațiune, cu cât entu-
 siasm, cu câtă oratorie, cu cât curagiū au
 luptat și luptă și ați pentru autonomia
 politică a Irlandesilor.

Ce spectacol deprimător și rușinos
 ne ofer în asemănare cu aceste înalte ma-
 nifestații ale geniului politic al omenimei,
 șovăirea, cödirea, hipocrizia, iubirea de
 comoditate și lipsa totală a bunei cuvînțe
 politice, a bunului simț public și a tactului
 politic, sub drapelul căror voții și destră-
 bălări socotesc deputații noștri naționali
 de ați a obținé recunoscința națiunei! Căci
 a puté și triumfa cu atari arme mișelescî
 nici ei nu pot crede, nici spera, dér nici
 neamul nostru românesc nu are, nu a
 avut în trecut, și nu deé marele și bunul
 Dumneđu să aibă lipsă vre-odată în viitor,
 pentru-că acesta ar însemna denegarea
 fățișă a întregii vrednicii a națiunei ro-
 mâne și a demnității naturii omenesci.

O națiune constătătóre din indiviđi
 josnici, ar puté tăcé vedénd șovăirea, co-
 direa și hipocrizia decretate de artă poli-
 tică de cătră reprezentanții séi; dér tot
 așa ușor ar puté subscrie și decretul séu

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

„Generalul Coletti la 1835“.

Din incidentul revendicațiunilor, ce
 trebuie să le facă acum Aromânii față cu
 Grecii, ai căror băbăți mari au fost în
 mare parte Aromâni, — credem interesant
 a reproduce câteva pasage din scri-
 sórea VIII a lui Ion Ghica adresată lui
 Alexandri sub titlul de mai sus. Scrisórea
 este de un conținut duios și n'are nevoie
 de comentariu. Étä acele pasage:

Câte lucruri s'au petrecut de-atunci
 pe lume și mai ales într'acest colțișor de
 pământ, care pórtă astăđi numele de Ro-
 mânia, pe care pe atunci (1835. — Red.)
 nimeni nu-l cunoscea în străinătate nici
 de nume măcar! Puteam să strigăm că
 ne-ar fi luat gura, că suntem Români,
 strănepoți de ai lui Traian, că nimeni nu
 ne credea, nu ne asculta, nu ne înțelegea,
 surda le diceam că noi eram Valachi
 (Ghica) și că voi (Alexandri) erați Moldo-
 veni, ni-se răspundea:
 »Va să dică sunteți Muscali? sunteți

Turci? și prin urmare hotărâiau că eram
 Greci, de vreme ce eram schismatici și ne
 închinam la răsărit; și mai ales cu ajuto-
 rul lui Lichardopulo, lui Picolo, lui Fur-
 narache, lui Ventura, și voi și noi nu ne
 puteam cotorosi de numele de Greci. A
 trecut mult, până ce unii din Francesii au
 consimțit să ne dică Moldovalacs și prin
 abreviație Moldac și să numéscă princi-
 patele Moldachie séu Valavie. Nu de mult
 încă pe timpul domniei lui Alexandru-
 Cuza-Vodă, o damă italiană la Turin dicea
 de un tiner român, care-i era prezentat
 de filo-românul Vegezzi Ruscala ca »Mol-
 dovalac»: »Come? così giovane e già Mol-
 dovalaco? (Cum? așa tiner și deja mol-
 dovalac?), credea că acest nume era un
 rang, un cin, Pașa séu Mamamuși!

În salonul dómnei Champy se aduna
 odată pe săptămână tot ce Parisul conținea
 elin, elenist și filelin, toți Francesii
 cari luaseră parte la luptele de la Missolunghi,
 Asta și Navaris, toți câți scriseseră
 o carte, o broșurică, séu un articol de
 diar, séu cari čiseră două cuvinte în ca-
 mera deputaților în favórea Grecilor, căți-

va studenți: frații George și Nicachi Ma-
 vrocordat, Coromila, Scalistira etc. erau
 primiți în acel salon ca pogoritori direcți
 din eroii cântați de Omer.

Intr'una din serî d-na de Champy
 era într'o stare de mare agitațiune; sta
 cu ochii țintiți spre ușă și de câte-orî la-
 cheul anunța un musafir, domnia ei sălta
 din loc, parcă aștepta pe cineva; când de
 odată se deschid améndoué ușile salo-
 nului și un glas mândru și răsunător a-
 nunță: »Son Excellence le général Coletti,
 envoyé extraordinaire de Sa Majesté le
 roi des Grecs« (E. Sa gen. Coletti, trimi-
 sul extraordinar al M. Sale regele Grecilor)
 și îndată apare un om înalt, trupeș,
 frumos, îmbrăcat cu fustanelă, cu mintean
 și cepchen cusut cu găitanuri albastre.
 Tóte căutăturile s'au întors spre noul veni-
 nit; asistentii își șopteau unul altuia:
 »c'est l'ambassadeur du roi Othon!« (Este
 ambasadorul regelui Otto). Toți și tóte îl
 înconjóră, i-se închină.

Mentorul meu, doctorul Mihailidi,
 profită de un moment, se apropiă de ilus-
 trul óspe și îi dice: »Αρχυε (generale)

permite-mi să-ți presint pe tinerul Ghica
 din București«.

Generalul Coletti, după-ce m'a întrebat
 de familia Ghiculescilor, mi-a dis:
 »Și d-v. sunteți tot Greci; dér când
 în marea displăcere a mentorului meu,
 am început a protesta în contra numelui
 de grec, esplicându-i cu căldură originea
 Românilor, Coletti mă ascultă din ce în
 ce cu mai multă atențiune și, spre marea
 mirare a doctorului Mihailidi, imi dice:

— Și eu sboresc a rămânește, dér
 sunt grecos...

Deși n'am înțeles bine de-odată cu-
 vintele sboresc și a rămânește, dér frasa
 fiind românescă, am luat îndrăsnélă și
 i-am dis în limba mea:

— Escelență, poți fi grec prin senti-
 mente și religie, dér după vorbă și după
 chip ești Român.

Coletti avea figura cea mai româ-
 nescă, ce se póte vedé; ai fi dis, că e un
 mocan de la Brașov.

Se uita cu drag la mine, când vor-
 biam românesc și cu un suspin în glas
 mi-a dis:

de morțe națională și eventual a clădi mărețe monumente întru amintirea „cucerită” a unor perfecționatori ai unei atarî activități politice de *sinucidere pom-pôsă* și a unor fundatori de o atare nouă școlă politică trogloditică — (vezi: Montesquieu Lettres persanes. Epistola a XI despre un stat închis al nepăsării sistematice), în care noțiunile umanității, echității și a virtuții sunt proscrise. Abs-trăgând, că istoria națiunilor mari dovedește, că *poporele numai prin virtute pot deveni ferice, înseși legile evoluțiunii se lapădă de invidii, cari se opun dezvoltării inteligenței și voinței în societatea ai cărei membrii sunt, dovedindu-se adevăr etern, că o mare inteligență este condițiunea unei mari voințe.* Voința este un fapt al inteligenței și ar fi foarte rău de deputații noștri naționali, decât la viitoare alegeri ar arăta numai atâta inteligență câtă voință ne-înfricată au arătat în activitatea lor de până acum parlamentară și socială.

În măsura în care se revărsase peste mințile deputaților noștri naționali: șovăirea, codirea, în egală măsură se cufundară în apele infernale ale hipocrisiei celei mai absurde. Căci ce este mai imposibil, mai de ris, prin urmare mai absurd, decât a prezenta în mod neautentic și diform opiniunea publică a unui popor de trei milioane suflete?! În urma forței inerției va urma, că nu vor avea creșterea nici la prietini, nici la dușmani. *Dăr mai pe sus de tote, cum vor pută convinge Europa despre dreptatea cauzei noastre naționale, despre interesele Europei de a se solidariza cu aspirațiunile neamului românesc preste tot, decât încep cu torturile intelectuale isvorite din hipocrisia lor pledare a cauzei?! O astfel de conduită lipsită de bunul simț al bunei cuviințe politice tot mai mult îi va îndepărta de împlinirea înaltei și istoricele lor misiuni, obținute din încrederea întreg poporului românesc, pentru capabilitatea lor netăgăduită în multe ramure ale vieții private și publice.*

Căci nu e oare mare hipocrie a pronunța neadeveruri monstruoase: *„că ele-mentul, care a creat și susținut Ungaria, sunt numai Maghiarii”* (vorbele dep. nostru național Dr. I. Suciu), *„și Românii sunt de sentimente unguresci”* (vorbele deput. nostru național Russu-Siriani), *séu nerozii capitale că: „chestia naționalităților se va arangia de sine când vor fi toți cetățenii cu bune simțiri”* (vorbele dep. nostru național Dr. T. Mihali); *„că, decât pretinde statul, Românii sunt aplecați a învăța unguresc”* (vorbele dep. nostru național Dr. T. Mihali), séu imprudente infantile ca: *„Românii se învoesc, ca să se introducă limba maghiară în armată decât în regimentele românesce se va introduce limba românescă (când știu prea bine, că decât s'ar rezima monarhia numai pe armata maghiară în restimp de zece ani am deveni supuși Germaniei și Rusiei)* vorbele dep. nostru național Dr. T. Mihali.

Ei bine domnilor deputați naționali, *neamul românesc nu v'a trimis pentru aceea în cameră, ca să-l vătămăți în sentimentul său viu de a fi națiune egală în onore cu celelalte națiuni din țără și din lumea cultă.* Domnia Văstră însă, cum se vede din vorbele pronunțate în fața camerei, *ați prezentat națiunea noastră ca netrebnică în statul acesta, ca apendice al Ungurilor, ca pe un idiot lipsit și de spirit și de ambiție națională, ca pe un infam dispus a suferi despoierea de tezaurul principal cultural, de limba sa, și prin acesta de independența sa intelectuală, care prin cultura pasionată a limbei naționale se afirmă, în fine ca pe un descereat, care însuși dă arma încercată în mâna dușmanului său de morțe!*

Sunteți datorți cu mare satisfacție vătămății onorî naționale, mult trebuie să osteniți pe calea grea a virtuților, ca să despăgubiți încâtva némul românesc pentru desonorul, că ați redus lupta bărbă-tescă de până acum la spectacolul politice de bonvivanți lipsiți de sentimentul gravității cauzei concredute mânilor văstre... *slabe.*

(Va urma.)

Dr. Cassiu Maniu.

Brașov, 4 August n.

În cestiunea tratărilor de pace. Pre-sidentul consiliului miniștrilor ruși Witte a sosit în 2 August pe vaporul »Kaiser Wilhelm der Grosse« în Newyork. Asupra primirei delegaților pentru încheierea păcii se telegrafiază țiarului »Lokal-Anzeiger« următoarele: Programul pentru primirea delegaților e definitiv stabilit. Cestiunea, cărei misiuni se i-se dea întâita-tea, a fost rezolvată în favorul Rușilor. Ambele misiuni sosesc în Portsmouth Lună la orele 10 a. m., delegații ruși pe vasul »Mayflower« și Japonicii pe vasul »Delphin«. Comandantul șantierelor din Ports-muth, amiralul Meade, va visita mai întâi vasul »Mayflower« și apoi vasul cu delegații Japoniei. Comandanții ambelor vapore vor reînforța apoi visita. La orele 11 va avea loc un deținut pe vasul admira-lului. La debarcaderul din Portsmouth, de-legații vor fi salutați de către guvernorul și parlamentul din Newhampshire. Apoi delegații vor merge la otel. Guvernul ame-rican va fi reprezentat în Portsmouth în decursul conferențelor, fără să ia parte la acestea, prin secretarul de stat Peirce.

Cu privire la condițiunile Japoniesi-lor, țiaristul japonez Ishikova, care a înso-țit pe delegații Japoniei la Newyork, s'a exprimat în modul următor: Vocea popo-rului cere cel puțin 750 milioane dolari, su-veranitatea asupra Coreei, anexarea insu-lei Sachalin, Port-Arthur și Dalny, ce-darea liniei ferate ostice și neutralizarea Wladiwostokului.

procurat tomul II. de la un buchist de lângă institutul Franței și i-am trimis'o.

Coletti era din orașul Saraco, cale de 12 ore de la Ianina, familia lui există acolo și astăzi. La noi se află mai multe familii, precum sunt: Filiti, Cantili etc., cari se înrudesc cu familia Coletti. Cuțovlachii ajunși într-o condițiune mai înaltă ca Sina, ca Tasilza etc. se țic cei mai mulți Greci, dăr inima lor saltă ori de câte-ori ei aud vorbindu-se de Români, de România și de limba românescă, pe care o numesc a *rămânescă.*

Coletti, cu toți Cuțovlachii români din Macedonia, s'a bătut ca un vitez pen-tru independența Greciei, a fost guvernator al Cicladelor orientale... El a lăsat un nume nemuritor în insule și dobândise o foarte mare influență în tot Archipelul, ceea-ce nu prea plăcea comitetului Ar-manberg, nici regelui Othon; trimiterea lui ca ambasador la Paris a fost ca un fel de exil deghizat. (Ioan Ghica »Scri-sorici«. Edit. nouă. București. Socecu 1887 pg. 154, 160.)

Neînțelegeri între Franța și Germa-nia în privința Marocului. »Wiener Allge-meine Zeitung« este informat din isvor di-plomatic, că între Franța și Germania s'au ivit nouă dificultăți în privința Marocului, de ore-ce, cu totă înțelegerea guvernelor din Paris și Berlin asupra cestiunilor de discutat la conferența marocană, ministrul german, contele Tattenbach, ar fi obținut deja de la Sultan concesiuin despre cari ar fi trebuit să se discute mai întâi în con-ferență. Franța va cere Germaniei explica-țiuni mai cu semă asupra concesiuinei că-tră Germanii a lucrărilor portului Tanger și ale portului Bordjpaïda, precum și în privința intențiunei unei societăți germa-ne de navigație d'a deschide de iernă un un serviciu regulat între Tanger, Gibraltar și Algesiras.

Închiderea mării Baltice pentru vase-le engleze. »Corespondența Rusescă« aduce din Petersburg vestea, că guvernul rusesc ar fi bucuros să se închidă marea Baltică, pentru-ca bastimentele engleze să nu aducă în Rusia mari cătățimi de manifeste revo-luționare. În întrevăderea Țarului cu îm-păratul Wilhelm s'a vorbit de proiectul în-chiderei mării Baltice pentru vasele engle-ze, spre a-se impedece o așa contrabandă. Cel puțin s'ar pune condiția, ca vasele en-gleze să fie perchișionate în strimțorea dintre Danemarca și Suedia.

Memoriul Camerei Cretane. Camera cretană a adresat, înainte de a se închide, un nou memoriu puterilor, declarându-se partisană ideii de anexare și criticând atit-dinea consulilor. În ultima sa ședință a votat o adresă de încredere în înaltul co-misar, adresând în același timp o notă adu-nării din Therisso în privința anexării.

Meetingul de protestare contra Grecilor.

În numărul nostru de ieri am publi-cat un raport amănunțit asupra meetin-gului de protestare ținut în ziua de Sf. Ilie în sala »Dacia« din București convo-cat de cetățenii capitalei București, pentru a protesta cotra uneltirilor și omorurilor săvârșite de bandele grecesci asupra fra-ților noștri din Macedonia. Scriind despre acest meeting țiarul »Rumänischer Lloyd« apreciază importanța lui cu următoarele cuvinte:

»Jos Grecii! Jos lipitorile și uci-gașii!« Acosta a fost lozincă d'ilei de ieri. A fost erupțiunea unei profunde indignări, care deja de mult cuprinsese întreaga po-porațiune românescă și care cu fie-care nouă crușime săvârșită contra fraților de același sânge, a crescut, până ce a izbuc-nit. Presimțirea vagă a unei răsbunări sim-țitoare a cuprins pe Grecii din București în prējma meetingului și cerend ajutor s'au adresat autorităților române, cari au și luat dispozițiunile necesare pentru îm-pedecarea a ori-ce transgresiune, dăr cari n'au voit și nici n'au putut opri manifes-tațiunea dréptă a poporațiunei contra Gre-cilor. Poliția a și stat gata, pentru a îm-pedece o eventuală turburare a liniștei și ordinei publice, miliția a fost consignată în casărni, publicul manifestant însă n'a dat prilegiu la vre-o intervenție, căci mee-tingul a decurs în liniște și cu demnitate.

»O importanță deosebită a avut deja meetingul și prin faptul, că au luat parte tôte păturile poporațiunei, chiar și ofițeri su-periori activi. A fost un meeting al întreg-ei poporațiunii române. Acosta rezultă din pavoazarea strășilor capitalei, din mul-țimea ne mai pomenită a acelora, cari s'au întrunit în sala Dacia și în împrejurimea edificiului; acosta o dovedește și participa-rea reuniunilor și corporațiunilor, cari s'au prezentat cu drapelele lor, dăr mai cu semă oratorii, cari au luat cuvântul și faptul că un arhieru a presidat întruni-rea grandioasă...»

Meetingul din sala Dacia pare a fi fost numai începutul unei serii de meetin-guri. Așa cetim în țiarele bucurescene, că Românii din Balș și satele vecine au decis să țină o întrunire anti-grecă Duminecă în 24 Iulie v. la orele 5 în comuna Balș (jud. Dorohoiu).

Boicotarea Grecilor din România s'a început deja. Așa se știe din Sinaia, că țiarul Grecului Mavromichalis, un membru al actualului guvern grec, care an de an era închiriată ôșpeților, cari petreceau vara în Sinaia, a rămas în sesonul actual neîn-chiriată. Deși e mare numărul ôșpeților, nici un Român n'a voit să ia locuință în această vilă, situată pe bulevardul Ghica.

Flota britanică în marea de est.

Țiarul »Süddeutsche Reichs-correspon-denz« din Karlsruhe publică un comuni-cat oficios, din care reiese că în sferile conducătoare din Berlin se știe de mult de planul acestei călătorii și că *Biuroul Reuter* i-a exagerat importanța. Autorită-țile marine britane au anunțat visita pe cale diplomatică și în formă corectă. Întru cât escadra engleză ar atinge cōstele ger-mane, — țice comunicatul — ea pōte con-ta la ospitalitatea, care va corespunde ospitalității acordate de repetite ori vapōre-lor de rășboiu germane în porturile bri-tane.

»Berliner Tageblatt« luând notă de comunicat, țice că vor fi mulți cari vor primi cam sceptici expunerea acosta, de și atâta pare a fi cert că planul flotei en-gleze nu s'a ivit acum sub impresiunea în-tălnirilor dela Bjoerkoe, Stokholm și Ko-penhaga.

Tot în sensul acesta se exprimă și »Vossische Zeitung«.

»Un alt comunicat inspirat publică și revista »Mitteilungen des deutschen Flotten-vereines« »O parte a presei germane — țice comunicatul — a interpretat călătoria flotei engleze ca o demonstrațiune contra Germaniei. Părerea acosta nu e justificată. Anglia are același drept de a face călătōrii de exerciții cu flota sa în marea de est, ca și Germania în marea de nord. Nu tre-bue decă a presupune alte motive pentru acosta călătōrie, decât motivele cele mai loiale«.

SCRIRILE DILEI.

— 4 August.

Manevrele regale române. Dilele ace-s-tea se vor începe lucrările pentru înfrun-sețarea orașului Botoșani, unde regele Carol va primi revista trupelor, cari vor lua parte la manevrele regale din județul Bo-toșani. Ministrul de interne a încuviințat să se aducă 150 lucrători din Bucovina pentru aceste lucrări, de ore-ce nu se gă-sesc în localitate.

»Un popă trădător de patrie.« Sub titlul acesta foile maghiare scriu următo-rele: La mănăstirea Franciscanilor din Těrnavia (Nagy Szombat) s'a dat în ziua de 3 August un prânț, la care au partici-pat și notabilitățile orașului. Parochul No-vak din Jablonța într-o discuțiune ce a avut loc la masă, a țis, că »limba maghiară este o lătrătură de căne«. — Primarul și alți domni auțind aceste cuvinte, au pă-răsit demonstrativ refectorul, ér după amiazi fiind ședința reprezentanței co-munale, au hotărât să se facă arătare con-tra numitului paroch la primătele Un-gariei, ér de la ministrul cultelor să se ceră suprimarea subvenției, pe care a dat'o până acuma mănăstirei franciscanilor. — Părin-tele Novak e slovac.

Starea porumbului în România. După ultimele telegrame primite la ministrul de interne, porumbul este compromis în ju-dețele: Constanța, mai ales în plășile Ju-listra nouă și Mangalia, Putna și Roman; în acest din urmă județ, porumbul timpu-riu e mediocru.

Evrei în diplomația italiană. Vico Mantegazza, redactorul țiarului »Nazione« din Firenze a scos de sub țipar o carte în care se ocupă cu politica externă a Ita-liei. Mantegazza spune, că numărul jidovi-lor în serviciul diplomatic italian este prea mare. Așa d. e. pe timpul afacerii Drey-fus la ambasada italiană din Paris erau trei jidovi, între cari secretarul amba-sadei: Polacco, apoi marchisul Torre Alfino (originar din familia Kohen din Antwer-pen) și marchisul de Montagliari (orig. Mayer). Tot jidov este și șeful serviciului consular Malvano.

Țiarul »Egyenlőség« din Budapesta luând notă de constatările scriitorului ita-lian, este curios a afla, când se va ivi pri-

— Parintili a mei sborese mași a rămănește si mi pare ghine ca tini la mile-tea a noastră; him simpatrioti.

Stăruința de a nu voi să fiu de alt neam, de cât Român, l'a făcut să uite tôte preveniențele, de cari era încunjurat, s'a pus la vorbă cu mine și mi-a povestit viața lui la curtea lui Ali Pașa Tebedelen de la Ianina, unde petrecuse anii copilă-riei împreună cu alți tineri creștinl...

Pe la finele seratei, când era să plece, Coletti zărindu-mă într'un colț pe după ușă, a venit la mine și m'a luat de mână țicându-mi:

— Voi aveți singrafizi?... vream să diacasesc si eu una carte a rămânescă, un piitlis. Care este singrafizul vostru?

I-am vorbit de Văcărescu și de Ale-xandrescu, și Dumineca următoare i-am dus o broșură, care conținea cele dintai poesii ale lui Alexandrescu; i-am dus și cea mai mică edițiune în 12° a poesiiilor lui Iancu Văcărescu în care tipărise »Pri-măvara amorului«, »Păstorul întristat« și »Ciasornicul îndreptat«. Mai târziu mi-a cerut să-i găsece istoria lui Fotino, mi-am

